

Jaarverslag 2017

Stichting Studio 52nd

'Een jaar van transitie'

STUDIO
52
ND
STUDIO52ND.NL

'There is no way to fast forward and know how the kids will look back on this, but I have seen the joy in their eyes and I have heard it in their voices and I watched them take a bow and come up taller'

-Willie Reale, founder 52nd Street Project New York-

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	blz. 4
1. Studio 52nd in transitie	blz. 5
1.1 Nieuwe pijlers	
1.3 Nieuwe financieringsbronnen	
1.3 Nieuwe stijl	
1.4 Nieuwe strategie: landelijke professionele uitstraling	
1.5 Herijkte missie en visie	
1.6 Nieuwe relaties	
1.7 Veranderingen in bedrijfsvoering	
2. Studio 52nd in cijfers	blz. 9
3. Programma's van 2017	blz.10
3.1 Pijler 1: Amsterdam Oost	
3.1.1. Playmaking 1 'Voor de leeuwen'	
3.1.2 Playmaking 2 'Moet dat echt?!'	
3.1.3. Sociaal Programma	
3.2 Pijler 2: Special Edition	
3.2.1. Reprise van Zin?!	
3.2.2. Special Edition Extreem Gelijk	
3.2.2.1 Schrijfproces	
3.2.2.2 Voorstelling	
3.2.2.3 Herneming Extreem Gelijk	
3.2.2.4 Impact Extreem Gelijk	
3.2.2.5 Nagesprek professionals Extreem Gelijk	
3.2.2.6 Bereik Extreem Gelijk	
3.2.2.7 Educatie Extreem Gelijk	
3.2.3. Eigen Schuld	
3.2.3.1 Werving jongeren	
3.2.3.2. Schrijftraject	
3.3 Pijler 3: Special Edition Light	
3.3.1 Voorbereidingen voor Special Edition Light Eindhoven 'Stratum in de Spotlights'	
4. Maatschappelijke impact	blz.18
4.1 Verbinding	
4.2 Blik op de buurt	
4.3 Veilig opgroeien	
4.4 Draagvlak	
4.5 Belangrijke gesprekken in het onderwijs	
5. Zakelijk jaarverslag	blz.20
5.1 Spanning financiering voor onze Oost-projecten en algemene organisatiekosten	
5.2 Medewerkers	
5.3 Financieel	
5.4 Sponsors en donateurs	
5.5 Projecten verkoop aan middelbare scholen	
5.6 Jaarrekening 2017	
5.7 Balans 2017	

Bijlagen

Inleiding

Al meer dan acht jaar voert Studio 52nd succesvolle theaterprojecten uit met kinderen in achterstandssituaties in Amsterdam Oost en de laatste jaren ook steeds meer daarbuiten. De kinderen, of jongeren schrijven theaterteksten die door professionele theatermakers tot een voorstelling worden gemaakt.

Waar we ooit zijn begonnen als een lokaal buurtproject, spelen we nu voorstellingen door het hele land. Daarmee worden de verhalen van onze jongeren en kinderen door een groter publiek gehoord. We proberen ook op verschillende manieren de impact van onze voorstellingen te vergroten. Bijvoorbeeld door bij onze Special Edition projecten met spannende doelgroepen nagesprekken te organiseren met professionals, die met de jongeren werken. Of door educatielessen in de klas te geven bij scholen die onze voorstellingen hebben gezien. In dit jaarverslag blikken wij terug op dit jaar vol uitdagingen en transities, waar wij aan het eind van de streep, sterker uit zijn gekomen dan wij halverwege het jaar hadden durven hopen.

Dit jaarverslag beschrijft allereerst de veranderingen van afgelopen jaar op organisatieniveau. Daarna wordt 2017 gevat in cijfers. Het derde hoofdstuk blikt terug op de uitgevoerde programma's, Tot slot volgt het zakelijke verslag, inclusief de jaarrekening en balans.

1. Studio 52nd in transitie

Het afgelopen jaar was voor Studio 52nd een jaar van transitie. Niet alleen op artistiek en inhoudelijk of project-niveau, maar ook op organisatorisch en zakelijk vlak. Puntsgewijs worden de veranderingen hieronder weergegeven.

1.1 Nieuwe pijlers

Inhoudelijk is de grootste verandering afgelopen jaar geweest dat we onze activiteiten hebben onderverdeeld in drie Studio 52nd-pijlers: Amsterdam Oost, Special Edition en Special Edition Light.

Het zwaartepunt van deze pijlers is steeds meer bij onze Special Editions komen te liggen. Bij deze projecten werken we altijd samen met een professionele theatergroep en een maatschappelijke organisatie. Jongeren uit een bepaalde doelgroep, of jongeren die met een specifiek maatschappelijk probleem te maken hebben, schrijven toneelteksten die door de professionele theatermakers tot een voorstelling worden gemaakt. Zo hebben wij op verzoek vanuit gemeente Amsterdam twee Special Edition projecten (Zin?! En Extreem Gelijk) in reprise laten gaan, waarbij Extreem Gelijk ook buiten de Amsterdamse grenzen speelde. Door de voorstellingen voor schoolklassen te spelen konden we duizenden middelbare scholieren verspreid door het land bereiken met de verhalen van deze bijzondere leeftijdsgenoten.

Deze schaalvergroting van de Special Edition heeft vooral een ideële doelstelling. Op deze manier willen wij de maatschappelijke impact vergroten. Zo richten wij ons op onze kinderen en jongeren, maar ook op beleidsmakers, maatschappelijke organisaties én jongerenmedewerkers, die met onze jongeren te maken hebben. Daarnaast kent deze schaalvergroting ook een financieel voordeel, omdat we met deze nieuwe koers meerdere financiële bronnen kunnen aanboren.

1.2 Nieuwe financieringsbronnen

In het afgelopen jaar zijn we gestart met een zoektocht naar nieuwe financieringsbronnen. In vorige jaarverslagen hebben we al beschreven dat veel van onze originele financieringsbronnen in Amsterdam Oost lijken op te drogen. Sinds de beginjaren zijn wij als organisatie afhankelijk geweest van deze financiering. Daarnaast zijn er veel meer fondsen die in de projecten willen investeren, dan in de organisatie. Dat stelde ons ook in 2017 weer voor financiële uitdagingen, want zonder stevige organisatie kunnen wij geen duurzaamheid creëren en niet flexibel reageren op de constante veranderingen in het werkveld.

Sinds begin 2017 is er wel steeds meer stabiele relatie met de centrale stad (o.a. de afdeling Onderwijs Jeugd Zorg) ontstaan, zowel inhoudelijk als financieel. Toch is hiermee de financiële duurzaamheid nog niet veiliggesteld. Er is bij de centrale stad nog geen zekerheid over meerjarige steun, terwijl er bij verschillende ambtenaren wel enthousiasme is over onze werkwijze en de aansluiting op het gemeentelijke beleid. Om niet weer te afhankelijk te worden van de gelden vanuit overheden, hebben wij besloten om ons te richten op commerciële partnerships. Vandaar dat wij dit jaar stappen ondernemen om onze presentatie aan te passen naar corporate partnerships.

1.3 Nieuwe stijl

In het verlengende van het bovenstaande presenteren wij nu ook onze nieuwe stijl met als basis papier. Daarnaast is ons handboek aangepast en wat strakker vormgegeven. Zo zijn de tekeningen losgelaten en is ons logo ook vernieuwd.

1.4 Nieuwe strategie: landelijke professionele uitstraling

Intern zijn er dit jaar ook een aantal personele en zakelijke wisselingen geweest. Al deze transitie, op programmaniveau, internniveau en financieel-niveau, vroegen om een herpositionering van de Studio, waarin een nieuwe missie en visie werden geformuleerd. De hieruit voortvloeiende strategie is daarbij om ons voortaan te profileren als een landelijke organisatie. Zowel door voorstellingen te spelen buiten Amsterdam en de maatschappelijke draagkracht te vergroten. Maar ook door buiten Amsterdam-Oost, lokale projecten op te zetten in het kader van de Special Edition Light. Zoals we dit jaar de voorbereidingen hebben getroffen voor een project in de achterstandswijken van Eindhoven.

Op de golf van onze successen en met een jaar vol veranderingen achter ons, willen wij een frisse start maken. We zijn in 2017 al gestart met een herijking van onze kernwaarden, missie en visie. En onze nieuwe website is begin 2018 in de lucht gegaan. Met een landelijke uitstraling en een professionele presentatie willen we meer aansluiting zoeken bij het bedrijfsleven.

1.5 Herijkte missie en visie

Door de verschuiving van het zwaartepunt binnen onze pijlers, de zoektocht naar nieuwe financieringsstromen én onze vernieuwde strategie, begon de handschoen te wringen met onze oude kernwaarden, missie en visie. In een aantal bijeenkomsten zijn wij met meerdere stakeholders op zoek gegaan naar de juiste bewoordingen voor de kern van de Studio. Dit gebeurde allemaal onder begeleiding van een aantal professionals in managementveranderingen, die zich op vrijwillige basis aan de Studio hebben verbonden. Met enige trots presenteren wij hier de nieuwe missie en visie, voor de vernieuwde kernwaarden verwijzen wij naar de bijlagen.

Missie

Studio 52nd biedt jonge mensen een podium en een publiek tegen de verharding en de verwijdering

Visie

Een groeiende groep mensen is steeds minder bereid om naar elkaar te luisteren. Ze hebben geen ruimte én tijd meer om de ander echt te horen, te kijken en te voelen wie zij of hij is. Daar komt bij dat het erop lijkt dat er ook steeds minder begrip is voor mensen met andere overtuigingen. Dat moet anders, want het risico is levensgroot dat zo steeds meer groepen in de samenleving aan de zijlijn komen te staan. Met alle gevolgen van dien. Want wie niet – meer – mag meepraten en meedoen, wie niet meer gezien of gehoord wordt, raakt geïsoleerd en gefrustreerd.

Wij verbinden waar verwijdering dreigt; we verklaren waar onbegrip dreigt en ontmoeten waar verharding dreigt. We nemen ons publiek mee in de verhalen en de leefwereld van de kinderen en jongeren; van de stillen en de schreeuwers.

Met onze voorstellingen drukken we even op de pauzeknop. We geven de stillen het woord en de schreeuwers de kans om duidelijk te maken waarom ze zo schreeuwen. Het publiek luistert. Echt. Zonder interrupties, zonder onderbrekingen, zonder tegenwerpingen. En dan? Dan komt het gesprek op gang.

1.6 Nieuwe relaties

Zoals net beschreven is de relatie met de centrale stad enorm verbeterd. Zo is Extreem Gelijk afgelopen september, op hun verzoek, programmaonderdeel geworden van een bijeenkomst over polarisatie voor jeugdwerkers. Hier kwamen allerlei (jeugd)instanties uit Amsterdam, maar ook verschillende mensen vanuit diverse ministeries op af. Ook is er financieel veel bijgedragen voor deze herneming, waarbij wij werden aangestuurd om bij een aantal particuliere fondsen die een convenant tussen de gemeente en hen hadden gesloten. Deze convenant bleek/blijkt nog niet helemaal te werken, want fondsen bleken minder op de hoogte te zijn van deze afspraak. De gemeente garandeerde de resterende financiering. Voor Eigen Schuld hebben opnieuw samengewerkt met de gemeente, waarbij het bijzonder is dat we samenwerkten met zowel de afdeling "Onderwijs, Jeugd en Zorg", als de afdeling "Werk, Participatie en Inkomen". Mede door hen zijn wij gekoppeld aan organisaties die budgetlessen geven en hebben we veel inhoudelijke input gehad. Daarnaast zijn we in contact gekomen met de Armoede regisseur, Maureen van Eijk, die ons ook input leverde en aan nieuwe relaties hielp en nog steeds helpt.

Een andere sterke relatie die dit jaar is ontstaan, is die met het Z.O.Z. Fonds (onderdeel van het Prins Bernhard Cultuurfonds). Dit nieuwe fonds is een initiatief vanuit het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het ministerie van Veiligheid en Justitie. Hun doel is door middel van kunstprojecten polarisatie tegengaan. Naast dat zij ons Extreem Gelijk-project financieel ondersteunden, organiseerden zij een bijeenkomst om alle initiatieven die zij ondersteunen met elkaar in contact te brengen. Daar kwam naar voren dat wij meer naamsbekendheid door het land bij de afnemers willen (waaronder gemeente en schoolbesturen). Daarom wordt er in 2018 een presentatie gegeven in theater de Meervaart voor deze afnemers. Ook koppelde zij ons aan een marketingbureau en de producent van de voorstelling Jihad, waar wij de contacten van deze voorstelling (die ruim 150 keer heeft gespeeld) mochten gebruiken voor de verspreiding van Extreem Gelijk. Omdat hun doelstelling tegen de verwijdering en verharding van de maatschappij is, sluit dat direct aan bij onze kern. Wij verwachten dan ook dat deze relatie en contacten ons ook kunnen helpen bij vervolgprojecten.

1.7 Veranderingen in de bedrijfsvoering

Intern zijn er dit jaar ook een aantal personele wisselingen geweest. Zo is de huidige leiding in een andere samenstelling dan aan het begin van het jaar, is de ondersteuning op het kantoor gewisseld en zijn er nieuwe 'vaste' docenten, een sociaal programma begeleider, plannings- en productieleders, theatercrew. Dat maakt dat in 2017 ook op personeel vlak een frisse start is gemaakt. De reden hiervoor is enerzijds inhoudelijk, omdat met het vergroten van onze Special Edition projecten vraagt om bijvoorbeeld meer contact met middelbare scholen. Anderzijds had de frisse start een financiële noodzaak, zo zijn de tarieven naar beneden geschroefd, is het aantal Fte teruggeschroefd naar iets minder dan 2,5, en zijn er afgelopen jaar vele extra uren besteed op vrijwillige basis. Dit alles verhoogde de werkdruk, maar laat zien dat de passie en de interne vlam om ons in te zetten voor Studio 52nd nog steeds brand.

Daarnaast zijn er nog bestuurlijke wisselingen geweest en is er een artistieke commissie van advies en Creatieve PR- commissie van Advies ontstaan.

2. 2017 in cijfers

Resultaten binnen het sociale en culturele domein zijn moeilijk in cijfers te vatten, omdat de effecten van onze projecten op de deelnemers en bezoekers moeilijk te kwantificeren zijn. En hoe vertalen we onze kwalitatieve resultaten? De glinstering in de ogen van een van onze kinderen wanneer ze naar hun eigen toneelstuk op een podium kijken, het applaus dat ze krijgen? Hoe meten we de mogelijke gedragsverandering bij het publiek en deelnemers. Die altijd start met het planten van een zaadje om op een andere manier naar een maatschappelijk probleem of een jongere te kijken. Hoe vangen we de maatschappelijke functie die wij in de buurt, de stad, het land en daarbuiten spelen in cijfers? Hoe kwantificeren we ons netwerk, onze verbindende functie op sociaal-maatschappelijk terrein en cultureel gebied?

Kortom wij focussen hier op de resultaten, maar daarbij gaat het meer om de kwalitatieve data dan kwantitatieve data. Het 'meten' betreft vooral het peilen van bijvoorbeeld de reacties van de kinderen, de jongeren, de pers, de leerkrachten, de ouders en van ons publiek. Toch zijn er ook een aantal kwantitatieve indicatoren over 2017:

In totaal hebben 71 kinderen een theaterproject of een onderdeel van het sociaal programma succesvol afgerond in Amsterdam Oost. Daarnaast hebben 16 jongeren geschreven als ervaringsdeskundige in een van onze Special Edition Projecten. 4.246 kinderen of jongeren hebben met school een voorstelling bezocht. Hiervan hebben vrijwel alle jongeren een verdiepend educatietraject gevolgd. Ook zijn er een kleine 700 professionals bereikt, die naar aanleiding van onze voorstellingen met elkaar in gesprek gingen. Dat maakt een totaal van 4.995 mensen die verspreid over het land een voorstelling van Studio 52nd hebben gezien. Dat brengt onze bezettingsgraad tot ruim boven de 75%.

19 nieuwe kinderen zijn bij de Playmaking projecten begonnen in Amsterdam Oost. Daarnaast zijn er 16 jongeren door middel van onze Special Edition bij ons ingestroomd. In samenwerking met de Ouder- en Kindteams, behandelingscentrum de Koppeling, onze oude 52nd-Oostkids en andere jongerenwerkers hebben wij deze jongeren weten te bereiken. In verschillende schrijftrajecten hebben zij hun artistieke schrijftalent weten te ontwikkelen. Nog steeds zijn wij met een aantal in contact om hen zowel op artistiek als op sociaal vlak verder te helpen.

Via de 52nd Academie zijn er 20 stageplekken vervuld waarbij onze kids een kijkje kregen achter de schermen in het theater en bij onze voorstellingen. Een eerste vorm van werkervaring, met een echt certificaat als beloning. 5 kinderen hebben in Amsterdam Oost deelgenomen aan het Smartbuddy-project. Daarnaast waren er nog enkele duo's actief vanuit 2016.

Met nog geen 2,5 Fte aan betaald personeel is de organisatie aangestuurd, zijn de fondsen geworven, werden alle lessen gegeven, contacten gelegd en onderhouden met alle scholen (ook buiten Amsterdam), konden de vrijwilligers worden aangetrokken, opgeleid, begeleid en gecoördineerd en was er tijd om individueel met de kinderen te werken.

De medewerkers werkten gemiddeld 15% extra als vrijwilliger. Tegenover elk betaald uur werk in de organisatie stond in 2017 zeker 1 uur vrijwilligerswerk. 100 tot 125 vrijwilligers uit heel Nederland hebben ons het afgelopen jaar ondersteund, in totaal zijn zij goed voor ruim 6.000 uren vrijwilligerswerk. De meesten die bij ons vrijwilligerswerk doen, voeren hun werkzaamheden normaliter uit als professional. Omgerekend naar euro's (met een uurtarief van €30,-) houdt dat in €180.000,-

De totale inkomsten in 2017 waren ongeveer € 430.000,-. Ongeveer 67 % hiervan was gedekt vanuit particuliere bronnen. Daarnaast zijn er de niet-financiële bijdragen, zoals producten, diensten en advies die ons zijn aangeboden. Dit kwam dit jaar neer op ongeveer € 15.000,- aan gesponsorde diensten en producten. Zo krijgen wij veel gereduceerde tarieven bij het huren van bijvoorbeeld busjes, theaters en boerderijen. Daarnaast hebben wij in 2017 een positief resultaat behaald van € 3280,-.

Op dit moment hebben wij een poule van meer dan 3.700 mensen die ons actief volgen en steunen. Dit doen ze door te investeren in tijd of geld, in de vorm van vrijwilliger, fan, ambassadeur, donateur of sponsor. Waarbij wij dit jaar nog meer dan eerder gebruik hebben gemaakt van adviserende diensten, omdat wij een nieuwe strategie hebben bedacht, maar ook de eerste stappen daarin hebben genomen.

3. Programma's van 2017

Zoals eerder vermeld heeft Studio 52nd in haar projecten opgesplitst in drie pijlers. Dat zijn "Amsterdam Oost", "Special Edition" en "Special Edition Light". Dit verslag blikt terug in de verdeling van deze drie pijlers.

3.1 Pijler 1. Amsterdam Oost

In Amsterdam Oost hebben wij afgelopen jaar twee Playmaking-projecten en het Sociaal Programma uitgevoerd. Wij hadden financiële tegenslagen waardoor wij de programma's die op de rol stonden op een andere manier hebben uitgevoerd. Zo is het Sociaal Programma het eerste half jaar op een laag pitje uitgevoerd en is daarna weer vol van start gegaan en is het tweede theaterprogramma in ons curriculum, een Eén-op-Eén, uitgesteld tot mei 2018. Het tweede Playmaking-project van 2017 is vanwege de planning met het theater in januari 2018 in plaats van eind 2017 op het toneel gebracht.

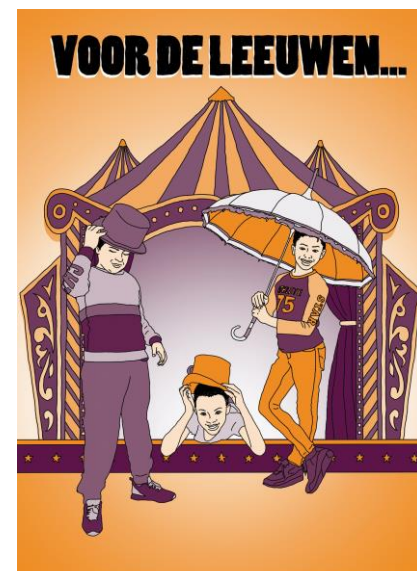
3.1.1 Playmaking 1 'Voor de leeuwen'

Negen kinderen hebben het gehele schrijftraject van tien lessen doorlopen en het afgesloten met een schrijfweekendje buiten de stad. We waren gestart met een groep van tien, waarbij één kind is afgevallen. Meestal vallen er per lessenreeks twee kinderen af, dus dat is een lager aantal dan normaal geweest. Bijzonder aan de werving van deze groep is dat er niet alleen via de werving op scholen kinderen zijn ingestroomd, maar ook via de Ouder- en Kindteams Amsterdam en Stichting

Kiwos. Het was een gemêleerde groep van zes meiden en drie jongeren de vijf verschillende basisscholen in de Indische buurt. De deelname van kinderen van de Islamitische As Siddiqschool was opvallend, omdat deze school daar over het algemeen minder voor openstaat. Maar nu kwamen deze kinderen via het OKT toch bij ons project terecht. Na een gesprek met de godsdienstdocent en de Ouder- en Kindadviseur van deze school, is besloten dat de klasgenootjes van deze kinderen niet naar de voorstelling mochten komen, maar de deelnemende kinderen wel onder schooltijd de voorstelling mochten zien. Dat is in de relatie die Studio 52nd met de school heeft weer een mooie stap.

Het was een zeer feestelijke voorstelling, met het circus als thema. De kinderen hadden teksten geschreven over slangenmensen met rubberen botten, vuurpijlen met vlieg angst en oververmoeide olifanten. Daarbij leefden onze theermakers zich helemaal uit deze ronde. Zo was de presentator ditmaal de circusdirecteur die alle toneelstukken aan elkaar praatte met interviews van de schrijvers, en was er niet één muzikant, maar een band die zelfs [een lied](#) van alle toneelstukken ten tonele bracht. Ook tijdens het weekeinde weg was één van de muzikanten langs gekomen, zodat de kinderen extra hulp kregen bij het maken van hun liedjes en raps. In totaal zijn er 242 mensen naar deze voorstelling geweest, waaronder 177 kinderen uit Oost.

3.1.2 Playmaking 2 'Moet dat echt?'

Dit Playmaking project speelde zich af in de Transvaalbuurt, waar nog maar twee basisscholen aanwezig zijn. Met negen kinderen zijn we gestart waar er uiteindelijk zeven kinderen in het weekeinde weg mee waren. Onze doelgroep is niet de meest afspraaktrouwe doelgroep en ondanks dat wij met hen en hun ouders meerdere malen persoonlijk, per brief en telefonisch contact hebben om de data door te spreken, bleken er dubbele afspraken te zijn in het weekeinde-weg, waardoor deze twee kids zijn afgevallen. Toch waren ze wel aanwezig bij de presentaties in het theater en blijven zij betrokken bij Studio 52nd. De groep was op sociaal vlak lang onveilig, waarbij tijdens het weekeindeweg een verandering merkbaar was en de groep veel prettiger met elkaar omging. Onze methodiek en de één-op-één begeleiding wierpen op sociaal-emotioneel vlak hun vruchten tijdens het weekendje. De kinderen hebben hun uiteindelijke toneelstuk in december 2017 geschreven over regels die soms overschreden mogen worden, met de titel 'Moet dat echt?!

De voorstelling was, in overleg met het stadsdeel, uitgesteld naar januari 2018. De reden hiervoor was de beschikbaarheid van het theater en onze hoop om weer in het Tropentheater te kunnen spelen. Helaas was het Tropentheater uiteindelijk niet beschikbaar. Onze voorkeur voor het Tropentheater komt doordat we daar 180 man publiek met gemak kwijt kunnen. Oostblok is een fijn alternatief, echter kan daar maar 80 man publiek in de zaal.

Deze ronde zijn we voor het eerst bij de ouders langsgegaan om met hen te praten over de "Scholierenvergoeding en Reiskostenvergoeding" van de gemeente, waarmee wij een vergoeding voor deelname aan ons project konden vragen. Dit is een pilot voor dit schooljaar, waar wij met het stadsdeel gesprekken over voeren. Gebleken is ook dat een aantal van de ouders hun geldpotje al 'opgemaakt' hadden. Waarbij een van de ouders zelfs zei: "Eigenlijk zouden ze zo'n geldpotje speciaal voor de kinderen moeten maken", waaruit bleek dat zelfs dit geld dat daarvoor bedoeld is, niet bij de kinderen terecht komt. Omdat wij dit niet als voorwaarde voor deelname willen hebben, maakt dat voor deelname aan Studio 52nd niet uit. Juist de dikte van de portemonnee mag daar geen belemmering in zijn.

3.1.3 Sociaal programma

Na het vertrek van de collega die een aantal jaren het sociaal programma heeft geleid, hebben we als team besloten daar niet direct een nieuwe collega voor aan te nemen. In de onzekerheid van de toekomst van zowel onze theaterprojecten als het sociaal programma in Amsterdam Oost leek ons dat ons dit jaar onverstandig. We hebben besloten de onderdelen van het sociaal programma onder de vaste medewerkers te verdelen. Om de activiteiten, zoals het maken van de krant en het starten van de kinderraad wel uit te voeren. En natuurlijk liep de academie door tijdens de voorstellingen. Maar we kozen er wel voor om geen nieuwe smartbuddy's te starten en enkel de reeds lopende buddykoppels te onderhouden.

Echter, door het vertrek van een aantal collega's en grote veranderingen in ons team merkten we de nadelen van het feit dat het sociaal programma van geen van ons de hoofdtak was. Bij het stadsdeel werd halverwege het jaar bekend dat we toch nog extra financiering voor 2017 konden krijgen. Met deze zekerheid van de steun hebben we in augustus een nieuwe collega op het sociaal programma kunnen aangenomen. Het is heel fijn om te zien hoe het sociaal programma en daarmee de kinderen toch weer de aandacht krijgen die ze verdienen. Voornamelijk omdat er weer consequent actie ondernomen kon worden bij kinderen over wie we ons zorgen, omdat onze nieuwe collega minder last heeft van de werkdruk van voorstellingen en subsidie-deadlines.

Het afgelopen jaar liepen we bij de smartbuddy's ook weer aan tegen het open karakter van het buddy-schap. Als kinderen moeilijk bereikbaar zijn, wat met regelmaat gebeurt, vermindert dat hoe vaak er wordt afgesproken. Daarnaast kunnen de volwassen buddy's het soms voor een periode ineens heel druk hebben, of soms worden zij een periode opgeslokt door persoonlijke problemen. Andere duo's vinden wel de ruimte om samen leuke en educatieve activiteiten te ondernemen. Zo zijn Jaelinne en Adbikarim beiden superblij met hun nieuwe smartbuddy's. De vrolijke foto's vliegen ons soms om de oren! Er wordt geknutseld, taarten gebakken en in het verschiert liggen nog een ijshockeywedstrijd en een film kijken met superveel popcorn. Dit willen we in het komend jaar ondervangen door buddy's op een vast moment in de maand af te laten spreken en bij het starten van de koppels alvast de eerst paar afspraken te laten inplannen.

Los van de uitdagingen van het afgelopen jaar zijn er ook meerdere Gouden Momenten geweest, zoals:

Het kinderfeest

Eén van de ideeën waar onze kinderraad mee kwam was dat ze graag een feest wilden organiseren voor alle kinderen van Studio 52nd. Toen is er door de feestcommissie een programma voor het feest ontwikkeld dat we in januari 2017 bij ons op kantoor hebben gehouden. Het feest was inclusief stoelendans, een vuurkorf met natuurlijk marshmallows, een fotobooth met gekke kostuums (die hebben wij als theaterorganisatie natuurlijk in overvloed) en één van de jongens heeft ge-dj't zodat er ook nog echt gedanst kon worden. Daarnaast maakten we van de gelegenheid gebruik om samen met hen een filmpje te maken voor het vertrek van onze voormalig zakelijk leider, Bas Zwiers, die na zeven jaar trouwe dienst afscheid nam, maar gelukkig zijn intrede deed in het bestuur.

Het was voor ons heel bijzonder om te merken hoe veel kinderen vroegen naar hun volgende programma.

Podium bieden buiten het theater

Omdat we wegens financiële omstandigheden ons curriculum van programma's hebben moeten terugbrengen van vijf naar twee is terug gegaan, was er voor veel kinderen ook teleurstelling. Voor hen waren er geen nieuwe programma's. De kinderen wilden meteen actie gaan voeren bij het stadsdeel. Daarom hadden we plannen om met een groep kinderen in te gaan spreken bij de raadsvergadering. Echter, vanwege het overlijden van de burgemeester werd de raadsvergadering verzet naar een ochtend op een doordeweekse schooldag. Vandaar dat het actiemoment de vorm van een filmpje (1) dat is rondgestuurd.

Makelaarschap

Omdat sommige oud-52nd kids nog steeds contact opneemt en ons af en toe inschakelt om zijn of haar vervolg in de cultuursector te ondersteunen is het idee ontstaan voor een nieuw programmaonderdeel van het sociaal programma: het makelaarschap. Kinderen die na hun laatste programma graag door willen met theater, kunst of andere takken van sport worden gestimuleerd om zich aan te melden bij andere (buurt)organisaties. Zo zijn Souraya en Romaisa ontzettend enthousiast geworden over de theaterlessen van de Amsterdamse Jeugdtheaterschool door mee te doen aan de Winterjeugdtheaterschool. En nog meer goed nieuws, want ze volgen nu beiden ook theaterles bij Nowhere.

De krant

Ook is er in 2017 heel hard gewerkt in de Studio 52nd Krantenredactie. De krant is af en de 12 deelnemende kinderen hebben geïnterviewd, reclames gemaakt, recensies geschreven en krant mooi gemaakt. De krant wordt in het voorjaar verspreid op scholen, het Stadsdeel en natuurlijk de kinderen zelf zodat ze hiermee kunnen pronken bij familie en vrienden.

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=s-BiFIql3LM&t=17s>

3.2. Pijler 2. Special Edition

Onze Special Editions hebben in 2017 een vlucht genomen. Het jaar startte met een reprise van onze voorstelling Zin?!, het maakproces én de reprise van Extreem Gelijk én het schrijftraject van Eigen Schuld. Het is groter geworden dan wij ooit in 2016 hadden kunnen voorzien. De vier projecten worden hieronder kort toegelicht.

3.2.1 Reprise van Zin?!

In 2015 hebben wij geschreven met Amsterdamse jongeren over seksualiteit. Deze 11 schrijvende jongeren tussen de 12 en 21 jaar oud waren allen betrokken bij Qpido, het sekse-specifieke expertisecentrum van Spirit Jeugd en Opvoedhulp. Elk van de jongeren had zelf ervaring met grensoverschrijdend seksueel gedrag. Van jongens die zelf weleens een grens hebben overschreden tot aan meisjes die zijn opgenomen omdat ze in loverboy circuits terecht zijn gekomen.

Theatergroep Urban Myth maakte van deze teksten een spicy voorstelling, waarin zowel een aantal confronterende, als hele humoristische scènes voorkwamen.

Naar aanleiding van het succes van de tien voorstellingen in het najaar van 2016 heeft de voorstelling, op vraag van de gemeente, in het voorjaar 2017 nog achtmaal in Amsterdam gespeeld.

Urban Myth en Qpido hebben deze herneming uitgevoerd, dus op in de jaarrekeningen is dit niet bij Studio 52nd te zien. Toch geeft dit het enthousiasme van de beleidsmakers en de bezoekers goed weer. Het heeft ons doen beseffen dat onze Special Editions een product afleveren dat gemakkelijk hernomen kan worden en daarmee meer publiek kan bereiken. Door de herneming in het voorjaar 2017 hebben zo'n kleine 1.000 extra leerlingen de voorstelling bezocht.

3.2.2 Special Edition: Extreem Gelijk

Extreem Gelijk is het Special Edition project dat in 2016/2017 is opgezet en uitgevoerd.

We hebben best een tijd gezocht naar de juiste doelgroep voor dit project. Eerst wilden we gaan schrijven met geradicaliseerde moslimjongeren, maar toen de populariteit van IS begon af te kalven, voelden wij de noodzaak ook te kijken naar de onderliggende problematiek: de polarisatie en verharding die er mede voor zorgt dat deze moslimjongeren zich steeds minder thuis voelen in de maatschappij.

We zijn uiteindelijk gaan schrijven met jongeren extreme meningen van verschillende kanten van het spectrum. Dus niet alleen met moslimjongeren met radicale ideeën, maar ook met Nederlandse jongeren met een extreemrechtse mening. Niet alleen met jongeren die een heftige mening hadden in het vluchtelingendebat, maar ook met vluchtelingen zelf.

3.2.2.1 Schrijfproces

We schreven uiteindelijk met twee vluchteling-jongeren, een PVV-stemmende jongere uit Leiden, een gederadicaliseerde moslim met een Turkse achtergrond, een activistische Iraanse moslima, een jongen uit het Gooi die zichzelf 'moderne hippie-rapper' noemde en een Surinaamse tienermoeder. Naast de letterlijke teksten die door de jongeren zijn geschreven, hebben we ook teksten gehaald uit de research-sessies die wij hebben gehouden in de klassen van een aantal VMBO en ROC-klassen. Een aantal teksten zijn van posts op social media gehaald.

3.2.2.2 Voorstelling

In plaats van een theatergroep hebben we deze keer gekozen voor Bram Jansen, een jonge talentvolle regisseur, die bij ons voor het eerst een voorstelling maakte over zo'n maatschappelijk thema. De samenwerking met telkens een nieuwe regisseur dat wij ook worden geprikkeld om nieuwe wegen te bewandelen. Zo is onze schrijftraject erop gericht scènes vanuit personages te schrijven, terwijl Bram juist zocht naar de harde meningen, betogen, extreme ideeën. Dat vroeg van ons echt een andere aanpak bij het schrijftraject. De plot van Extreem Gelijk is simpel: Drie personages wachten op de vluchteling Amjad, voor wie ze een welkomstfeestje aan het organiseren zijn. Maar tijdens het versieren en opblazen van de ballonnen, botsen de onderlinge extreme meningen op alle mogelijke manieren en loopt het nogal uit de hand... Tijdens het maakproces is er ingezet op een voorstelling die zou verwarren door bijvoorbeeld niet alle teksten van de PVV-jongeren door de Hollands-uitziende acteur laten zeggen. Of juist de donkere actrice in een persoonlijke monoloog een lans te laten breken voor de herwaardering van zwarte Piet. Alle extreme meningen werden naast elkaar gepresenteerd zonder een oordeel te vellen of daarin belerend te willen zijn. Dat hield in dat Bram Jansen, als regisseur, geen van deze meningen boven de ander mocht stellen. In combinatie met de grote fysieke speelstijl en heftige vechtschènes leverde dit een snelle en heftige montage op die de kijker eerder in verwarring achterliet en vragen stelde, dan dat er antwoorden werden gegeven.

*"HO HO HO HOMO!
Ik ga hier toch niet
met een gast lopen
tongen?!
Dat ze in jullie
cultuur allemaal
jurken dragen met
bijpassende
hoedjes
Dat noemen we in
Nederland gewoon
travestie, of
transgender...
Maar dat is weer
wat anders. De
Toppers? Prima,
maar uit mijn buurt
blijven.
Normaal doen:
Albert Verlinde,
Tofik Bibi, Gordon,
Gerard Joling, Carlo
Boshard, Paul de
Leeuw, Arie
Boomsma...
Normaal doen!
Normaal doen!
Normaal doen!
Normaal doen!"*

3.2.2.3 Herneming Extreem Gelijk

Na de succesvolle eerste speelreeks van Extreem Gelijk besloten we de voorstelling te hernemen in het najaar van 2017. Omdat Belinda van der Stoep in deze periode maar gedeeltelijk beschikbaar was, zochten we via een auditie naar een actrice die Belinda bij een aantal voorstellingen kon vervangen. Dit werd Sanguita Akkrum. Inhoudelijk bleek de voorstelling, die gemaakt werd in verkiezingstijd, niks aan betekenis te hebben ingeboet. Sommige scènes, zoals De Zwarte Piet-discussie of de Trumpscène, voelden zelfs actueler dan tijdens de eerste speelreeks. In het kader van de jongerenconferentie speelden we op vraag van de Gemeente Amsterdam een voorstelling voor de ambtenaren van de afdeling Jeugd. Na de voorstelling vond er een nagesprek plaats waarbij we vragen uit onze workshop stelden aan het publiek, om hen persoonlijk te laten ervaren wanneer zij zichzelf gediscrimineerd voelden, en hoe dat inwerkte op hun leven.

Ook Ouder- en Kindteams Amsterdam organiseerde een voorstelling voor hun Jeugd-adviseurs. Net als bij de gemeente werd ook deze voorstelling ingezet als startpunt voor een gesprek over hoe deze mechanismen werken bij hun jongeren en wat ze als begeleiders kunnen doen om jongeren in deze zoekende fase te helpen.

De interesse vanuit scholen, docenten en programmeurs was groot. Maar bij de verkoop hielden we dit keer streng rekening met het feit dat de voorstelling het best tot zijn recht kwam bij multiculturele klassen. Sommige aanvragen van scholen wezen we af, omdat ze minder dan 20% leerlingen met een migratie- achtergrond hadden. Doordat de financiering voor deze reprise pas in een laat stadium rond was, bleek het moeilijk de agenda's van de acteurs bij elkaar te brengen. Daardoor speelden we de voorstelling maar 19 keer in plaats van de beoogde 30 keer. Hiermee hebben we 2234 jongeren bereikt. De overige 11 voorstellingen gaan we in september 2018 spelen in een tweede hernemingsreeks, waarbij we ons richten op scholen buiten Amsterdam.

3.2.2.4 Impact Extreem Gelijk

Wat opviel was dat de voorstelling zowel door VMBO-jongeren, als hoogopgeleide volwassenen gewaardeerd werd, hetzij op een hele andere manier. Daar waar de jongeren de humor, het hoge tempo en de vechtscènes wisten te waarderen, voelden volwassenen zich geconfronteerd met het onvermogen van onze maatschappij om antwoord te geven op het vluchtelingenvraagstuk en andere problemen omtrent nieuwe bevolkingsgroepen.

Het werd al snel duidelijk dat de voorstelling het best tot zijn recht kwam bij multiculturele schoolklassen. Toen de voorstelling voor een homogeen witte klas werd gespeeld, kreeg het iets ongemakkelijks, zowel voor de spelers als het publiek. De harde toon van de teksten in combinatie met de groteske speelstijl leken de plank mis te slaan bij jongeren die deze problematiek niet uit hun dagelijks leven kennen.

In de herneming van de voorstelling is dit inzicht meegenomen bij de acquisitie.

De impact van de voorstelling en de educatie-les op de jongeren is moeilijk meetbaar. Hoe vertalen we wat we bij de voorstelling en in de lessen horen naar een verslag? Door reacties van betrokkenen te noteren hopen we hier een indruk van te kunnen geven.

"De leerlingen hebben er ademloos naar gekeken! En ik ook trouwens. Ik vond het heel geestig, goeie teksten, erg spannend geregisseerd (geen enkel moment waarin de aandacht kon verslappen) en onderhoudend. Qua verhaal een beetje simpel maar dat lijkt me geen probleem. Ik vind het heel knap dat jullie mijn leerlingen, toch wel een erg lastige doelgroep met hun stapeling-problematiek en korte aandachts-bogen, van begin tot het eind weten te boeien."

Docent van een VMBO-Zorgschool over Extreem Gelijk

*"Het is een voorstelling met een hoog WAJO-gehalte!"
Programmeur Jongeren Nationaal Theater Den Haag*

"Graag wil ik even terugkomen op de voorstelling. Het maakte op mij veel indruk (...) De voorstelling was confronterend en zet de toon van de samenleving goed neer. Mijn complimenten aan een ieder die hieraan heeft meegewerkt en aan de uitmuntende spelers."

*Medewerker van Expertisenetwerk
Cultuureducatie Amsterdam*

Vanuit de behoefte meer zicht te krijgen op de impact van onze projecten zijn we bij de hierop volgende voorstelling 'Eigen Schuld' een onderzoek opgestart met studenten van de UvA. Met als doel de uitkomsten te kunnen gebruiken om eventuele verbeteringen in onze aanpak aan te brengen.

3.2.2.5 Nagesprek professionals Extreem Gelijk

Omdat wij in de afgelopen jaren nagesprekken in verschillende vormen hebben uitgeprobeerd zijn we tot de conclusie gekomen dat met een kleine groep een ronde tafel-gesprek te organiseren, het beste werkt. Daarbij brengen wij verschillende stakeholders samen met de schrijvers. Omdat alle aanwezigen vanuit een ander expertise en professionele link met het onderwerp spreken, gaan deze gesprekken vrij snel en makkelijk de diepte in.

Bij het nagesprek van Extreem Gelijk schoven o.a. aan tafel: twee van schrijvers; een PVV-er en een gederadicaliseerde moslim, een hoge ambtenaar Jeugd van de gemeente, een docente van het ROC, directeurs van jeugdhulpverlenings-organisaties en een wetenschappelijk expert op het gebied van moslim-radicalisering.

De meerwaarde van het nagesprek is dat het, naast verdieping, de noodzaak van een vervolgaanpak voor deze problematiek voelbaar maakt.

Concreet heeft dat ertoe geleid dat zowel de gemeente als de Ouder Kind Teams (OKT) voor volgend seizoen een aantal Extreem Gelijk voorstellingen mét een dergelijk nagesprek hebben ingekocht voor hun medewerkers. Zij willen de voorstelling inzetten als startpunt om intern het gesprek aan te gaan over deze problematiek. En dat is precies wat we met onze Special Editions willen bereiken. Dat niet alleen op scholen en bij de jongeren het onderwerp van polarisering, discriminatie en radicalisering bespreekbaar wordt gemaakt, maar dat het ook bij de professionals op de agenda komt te staan.

3.2.2.6 Bereik Extreem Gelijk

In totaal zijn er 840 mensen naar de eerste voorstellingreeks van Extreem Gelijk geweest, dat is minder dan onze inzet was. Om de werkdruk te verlichten had Studio 52nd een externe kracht ingehuurd om de acquisitie uit te voeren. Maar zij heeft op een te laat moment in het proces aangegeven dat zij deze klus niet kon uitvoeren. Hierdoor zijn wij het zelf gaan doen. Omdat hierdoor de werving te laat was, is het niet gelukt om het juiste aantal klassen te halen. Toch was de interesse vanuit scholen en docenten voor het onderwerp en de voorstelling zeker voelbaar, wat de herneming in Amsterdam vergemakkelijkt heeft.

De acquisitie bleek een tijdrovende klus. Het beste werkt een uitnodiging op basis van persoonlijk contact, zoals een adviserend gesprek bij de Toneelmakerij ons heeft geleerd. Nu zijn de contacten voor Extreem Gelijk bij verschillende scholen al gelegd. Voor de landelijke verspreiding van Extreem Gelijk, ligt hier een uitdaging, maar met onze ervaring van de vorige ronde komen we meer beslagen ten ijs.

Door extra voorstellingen spelen in het najaar 2017 hebben we 19 extra voorstellingen gespeeld waarbij we in totaal 2528 man publiek hebben bereikt, waarvan 2234 jongeren en 284 professionals.

3.2.2.7 Educatie Extreem Gelijk

De vragen die de insteek voor voorstelling vormden, hebben wij ook als uitgangspunt voor de verwerkings-les van het educatietraject genomen: Welke impact hebben de extreme en soms kwetsende meningen die ons in de verschillende media op de oren vliegen op onze jongeren? Als je in een hokje geplaatst wordt, hoe kun je dan toch je eigen plek claimen?

Theatergroep Troubleman ontwikkelde voor hun voorstelling 'De radicalisering van Sadettin K.' een educatie-website waar wij erg van onder de indruk waren. In een quiz kunnen jongeren onderzoeken hoe radicaal ze zijn. Via voorbeelden van radicalen uit het verleden, zoals Aletta Jacobs, of Ghandi, wordt duidelijk gemaakt dat radicaliteit ook tot hele waardevolle veranderingen heeft geleid in de geschiedenis. En dat daarmee radicaliteit niet automatisch iets negatiefs is. In samenwerking met Troubleman is deze website omgebouwd tot eenzelfde soort website voor onze voorstelling: www.hoeextreembenjij.nl. Deze site werd aangeboden aan de docenten die met hun klas naar de voorstelling kwamen kijken, zodat ze de quiz als voorbereiding met hun leerlingen konden doen.

Voor de ontwikkeling van de verwerkings-les zijn we in gesprek gegaan met een aantal experts, zoals Leticia Nieto, een wetenschapster uit Amerika op het gebied discriminatie, uitsluiting en de impact daarvan op de ontwikkelingspsychologie van kinderen en jongeren. Samen met haar zijn we op een aantal werkvormen gekomen die het beste aansloten bij het werken met deze doelgroep en dit onderwerp.

Wij hebben ervoor gekozen de lessen te laten geven door twee docenten, een man en een vrouw met verschillende culturele achtergronden. Zo werkten we samen met Samir el Hadaoui, een maatschappijleerdocent met een Marokkaanse achtergrond en Engin, een gederadicaliseerde jongere die ook als schrijver aan het project heeft meegewerkt.

Samen met deze docenten hebben we een les ontwikkeld waar we vanuit quotes uit de voorstellingen tot stellingen kwamen. Vervolgens gingen we met de jongeren in gesprek over de verschillende hokjes met bijbehorende vooroordelen die in de voorstelling voorbij kwamen: de racistische witte Hollander, de terroristische vluchteling, etc. Hadden de jongeren wel eens het gevoel in één van deze hokjes geplaatst te worden?

De les eindigt met een persoonlijk verhaal van één van de docenten over welke impact dit hokjes-denken op hen persoonlijk heeft, of had in de puberteit en op welke manier ze zich daar als volwassene aan ontworsteld hebben. Op die manier willen we via het erkennen van de impact van polarisering en discriminatie de ruimte creëren om een andere route te kiezen dan de beperkingen van het hokje biedt, waar je je in geplaatst kan voelen.

Onze workshops zijn altijd een wezenlijk onderdeel van onze Special Editions, maar bij Extreem Gelijk waren ze misschien nog belangrijker dan bij onze eerdere projecten. De voorstelling was expliciet en liet de jonge toeschouwers bewust in verwarring achter. In de verdiepingsles werden uitspraken uit de voorstelling gekaderd. De formule om met twee docenten voor de klas te staan werkte goed, dus hebben we dit ook tijdens de herneming doorgezet. Er werden duo's gevormd van docenten met verschillende culturele achtergronden. Het team werd aangevuld met met Amjad, een Syrische acteur die in de voorstelling de rol van de vluchteling speelde. Doordat de voorstelling in het theater speelde, maar de verdiepingslessen op school plaats vonden, was de planning van de lessen een zware organisatorische klus. Toch zijn we blij dat de verdiepingslessen in de veiligheid van de klas werden gegeven. Hierdoor konden de docenten en de leerlingen zich kwetsbaar opstellen, wat in een theaterzaal niet mogelijk was geweest. De reacties van de leerlingen in de zaal waren heel enthousiast. Ook de docenten waren heel positief over de voorstelling en over de workshops.

3.2.3 Eigen Schuld

*"De rekenmachine in mijn hoofd staat de hele dag op standby.
Zodra ik denk: 'Ik moet boodschappen doen' schiet de rekenmachine aan.
Ik loop op straat, ik heb honger en ik wil wat snacks: rekenmachine.
Als ik mijn verjaardag wil vieren: rekenmachine.
Je bent constant bezig met de vraag 'Wat stond er in mijn budgetplan? Kan ik dit betalen?' Ik zou zo graag willen dat ik iets spontaan kon uitgeven. Dat die rekenmachine uit kon. Ga weg! Laat me met rust! Ga je eigen leven volgen."*

Tekst van S., een van de schrijvers van Eigen Schuld

3.2.3.1 Werving jongeren

Voor de zoektocht naar schrijvers hadden we aanvankelijk onze hoop gevestigd op onze samenwerkingspartner: OKT Amsterdam. Zij bezorgden ons de contactgegevens van tientallen jeugdadvisers en jeugdpsychologen verbonden aan scholen in Amsterdam Noord, Amsterdam Zuid- Oost en Nieuw-West. Bij hen hebben we de vraag neergelegd of ze jongeren kenden die opgroeiden met armoede en schulden en die misschien interesse zouden hebben in het schrijven van een toneelstuk. Al vrij vroeg in het project kregen we door dat het gebruiken van de term 'armoede' averechts werkte. Dat is een term waar jongeren (en wellicht ook volwassenen) zich liever niet mee willen associëren. Sindsdien werken we met het wat afgezwakte 'als er te weinig geld is'.

Ondanks de goodwill van veel jeugdadvisers, leverde deze route slechts drie schrijvers op. Daarom zocht Studio 52nd contact met andere organisaties: o.a. Don Bosco en behandelcentrum de Koppeling. De vrijwilligersorganisatie Don Bosco zet zich in voor jonge moeders en dak- en thuisloze jongeren in Amsterdam. Via hen vonden we twee schrijfsters.

We werkten al eerder succesvol samen met de Koppeling en besloten om opnieuw met vier meiden die bij De Koppeling worden behandeld, te gaan schrijven.

Dit leverde, ondanks onze enorme inzet, een groep op van negen ervaringsdeskundige jonge schrijvers, die qua leeftijd sterk van elkaar verschilden (13 tot 28 jaar).

3.2.3.2 Schrijftraject

Dit leeftijdsverschil bleek uiteindelijk inhoudelijk gezien een voordeel. Het leverde een rijk palet van teksten op die vanuit zeer verschillende perspectieven waren geschreven: de zoon, de scholier, de jonge moeder, de adolescent. Maar deze diversiteit zorgde ook voor een minder groot groepsgevoel dan wij hadden gehoopt. Bovendien woonden deze Amsterdamse schrijvers ver van elkaar af. Bij aanvang van het project was in elk van de drie stadsdelen (Noord, Nieuw-West, Zuid-Oost) een lessenreeks gepland met reeds geworven schrijfbuddy's. Dit was qua reistijden niet praktisch, dus werd er gekozen voor groepsschrijflessen bij De Koppeling en overwegend individuele schrijfsessies met de andere schrijvers. Wel zijn er wekeindes-weg geweest waar een aantal elkaar ontmoette.

De 5 schrijfsessies bij de Koppeling hadden een wisselend resultaat door de grilligheid van de jongeren. De ene week gingen ze vol enthousiasme aan het schrijven. De andere week was het duwen en trekken en wilden ze niks.

Zo leek de avond waarbij we een etentje voor de acteurs en schrijvers organiseerden een groot succes. Toen we ze aan het eind van de avond terugbrachten naar de leefgroep zei één van de meiden: 'We hebben in zo'n korte tijd echt een band opgebouwd met die theatermakers. Helaas bleek van die goede relatie bij de volgende sessie weinig meer over. Oorzaken waren heftige

incidenten op de leefgroepen die voor onrust zorgden, weinig veiligheid tussen de meiden onderling, in combinatie met de complexe problematiek bij deze meisjes waardoor het thema armoede in hun teksten al snel overschaduwd raakt. Bovendien bleek het thema armoede maar in het leven van één meisje echt aan de hand te zijn. Ondanks de grote inzet van onze 1-op-1 buddy's (acteurs en 2 stagiaires van het OKT) moeten we concluderen dat we deze 4 schrijfsters in tegenstelling tot eerdere projecten met Koppeling-jongeren, niet de succeservaring hebben kunnen geven, die we voor ogen hadden. Een aantal van hen zijn nog wel in de trailer van de voorstelling te zien.

Bij de andere schrijvers zijn we daar gelukkig beter in geslaagd. De individuele schrijfsessies leverden rijk materiaal op. In januari 2018 vond er een geslaagde groeps-schrijfdag plaats. Deze dag leverde mooie teksten op, de sfeer was goed en was zowel voor de schrijvers als voor de acteurs en regisseurs inspirerend. De makers en de schrijvers leerden elkaar beter kennen. De theatermakers kregen meer inzicht in (en begrip voor) de persoonlijke situatie van de schrijvers die met heel weinig geld moeten leven.

Het was mooi om te zien hoe blij de schrijvers zelf waren met het eindresultaat van hun teksten. De twee schrijfsters die via Don Bosco bij ons terecht kwamen, willen mede dankzij hun positieve ervaringen bij ons project, nu een opleiding tot ervaringsdeskundige volgen. Het schrijven en maakproces zijn deels door elkaar heen gelopen en zijn dus gedeeltelijk ook uitgevoerd in 2018 terwijl de repetities al gestart waren.

3.3 Pijler 3. Special Edition Light

In 2017 zijn de kaders voor deze nieuwe pijler ontwikkeld, de ambitie was er al lang, mede door een enthousiaste vrijwilliger, heeft dit idee handen en voeten gekregen.

Met de Special Edition Light maken wij Playmaking-voorstellingen op andere plekken in het land dan onze vaste thuisbasis in Amsterdam Oost. Ook willen we bij de Special Edition Light projecten het onderzoek aangaan naar het werken met andere artistieke kunstvormen. Zonder daarbij persé op zoek te gaan naar de zwaardere maatschappelijke thema's die we bij de Special Editions behandelen, maar wel met specifieke doelgroepen. Zoals een hoorspel maken, geschreven door dove kinderen. In 2017 zijn wij in gesprek geraakt met Stichting Bretels in Haarlem om toneelteksten te gaan schrijven met kinderen die één of twee van hun ouders hebben verloren. Wellicht dat dit een project wordt dat in 2019 wordt uitgevoerd.

Een andere vorm is een soort franchise-52nd waar een organisatie met een vergelijkbare werkwijze op andere plekken in het land kunnen worden gestart. De voorbereidingen voor het eerste Special Edition Light project is in 2017 gestart in Eindhoven. Een actrice die als vrijwilliger meerdere malen mee heeft gedaan aan onze theaterprojecten wil een toneelschrijf-project opzetten vanuit onze Playmaking-methodiek met kinderen in een kansarme buurt in Eindhoven. Na deze eerste voorstelling hoopt zij onze methodiek en aanpak in Eindhoven voort te zetten. Deze ontwikkeling stimuleren wij en wij gaan dan ook graag een samenwerking aan. Wij juichen dan ook toe dat onze werkwijze navolging vindt bij andere culturele instanties en kunstenaars.

3.3.1 Voorbereidingen voor Special Edition Light Eindhoven 'Stratum in de Spotlights'

Samen zijn er verschillende lokale fondsen aangeschreven en is er tweemaal een aanvraag bij de gemeente neergelegd om het project dekkend te maken. Na de eerste afwijzing zijn alle punten aangepast, verschillende gesprekken gevoerd, maar helaas opnieuw geen toezegging. Dat maakt dat het project is uitgesteld naar 2018, waarbij wij in de lichtstad samenwerken met diverse partners zoals het Parktheater, WIJEindhoven en Dynamo. Het plan is om de kinderen te laten schrijven over een duurzame toekomst, waarbij andere energiebronnen worden aangeboord dan die waar wij nu afhankelijk van zijn.

4. Maatschappelijke impact

4.1 Verbinding

In onze missie schrijven wij dat we theater maken om te verbinden waar verwijdering dreigt. En hiernaar streven we op een aantal verschillende manieren:

Zo zorgen wij dat er zowel kinderen, of jongeren als beleidsmakers, jeugdwerkers en andere professionals in de zaal zitten. En komen bij onze voorstelling diverse culturen samen: van Amsterdamse Ghanese, Turkse tot en met Marokkaanse volksculturen. Bij onze voorstellingen heerst een theateercultuur waarin politici, kunstkenners, leken, kinderen en bejaarden van alle rangen en standen gemixt worden en zich welkom voelen. De maatschappij krijgt zo de kans kennis te maken en zich te verbinden met onze kinderen en jongeren, zodat zij zich gehoord en gezien weten.

Daarnaast verbinden wij culturele instellingen, theatermakers en (speciale) doelgroepen aan elkaar. Zo had Bram Jansen, de regisseur van Extreem Gelijk, nooit eerder voor VMBO-leerlingen een voorstelling gemaakt. Voor velen die bij ons naar een voorstelling komen is dit de eerste aanraking met theater. En wij helpen de kinderen en jongeren, die signalen afgeven dat het thuis wat minder gaat, te verbinden aan professionele zorg.

4.2 Blick op de buurt

Amsterdam Oost is de buurt waar Studio 52nd is gevestigd, zich heeft ontwikkeld en is gegroeid. Vanwege de werkdruk en zijn wij het afgelopen jaar bij minder buurtactiviteiten aanwezig geweest dan wij hadden gewild. Toch zijn we nauw betrokken bij de opzet van het Cultuurhuis Oost, en werkten we dit jaar weer samen met o.a. Nowhere, DEGASTEN, Amsterdamse Jeugd TheaterSchool, Poetry Circle, Don't hit Mama, Batjanburen, Moving Arts Projects en Tugela 85.

Ook hebben wij bereikt dat bijna alle kinderen vanaf de 6^e groep uit de Indische buurt en de Transvaal buurt een voorstelling van Studio 52nd gezien hebben. Zij zijn met hun klas in contact gekomen met theater, een plek waar zij meestal niet van huis uit terecht komen.

Daarnaast hebben we bijeenkomsten bijgewoond van de vreedzame wijk, zodat wij ons ook gezamenlijk inzetten voor een beter pedagogisch klimaat. Dat bereiken wij ook door onze samenwerking met organisaties als de OKT, Dynamo en stichting KIWOS.

Bovendien werkten wij afgelopen jaar weer veel samen met stichting Praat. Dankzij onze lobby heeft gemeente Amsterdam een project bij hen ingekocht voor de Indische Buurt in Amsterdam Oost. Zo hebben ook afgelopen jaar weer honderden vrijwilligers en betaalde krachten voorlichting gekregen over het signaleren van kindermishandeling. Alle na-schoolse-activiteiten, scholen en andere stakeholders worden uitgenodigd, ofwel de informele en de formele zorg uit de buurt komen hierin samen. Zo ontstaat een fijnmazig netwerk rond de kinderen in de buurt.

4.3 Veilig opgroeien

In het verlengde van de verbetering van het pedagogische klimaat op de buurt, zijn wij ook betrokken bij een initiatief vanuit de Triodos Foundation rondom het veilig opvoeden van een kind. Met diverse organisaties samen proberen wij het pedagogisch klimaat in heel Nederland te verbeteren. Daar zijn in 2017 twee bijeenkomsten over geweest en zullen in de toekomst meerdere over volgen.

4.4 Draagvlak

Studio 52nd heeft een enorm trouwe en enthousiaste achterban. Het is voor al onze projecten en ambities ook van belang om vanuit een groot maatschappelijke draagvlak te kunnen opereren. Dit bestaat uit steun van vrijwilligers, donateurs, sponsors, fondsen, adviseurs, de pers, ondernemers, politici, ambtenaren, leerkrachten, ouders, buurtgenoten en vele anderen. Een groot deel van ons werk bestaat dan ook uit het aangaan en onderhouden van relaties. Dat doen wij het liefst op een persoonlijke manier: er worden bij ons veel handgeschreven kaartjes met een persoonlijke attentie op de post gedaan.

Op verschillende momenten plukken wij de vruchten van dit netwerk is. Zo zijn we afgelopen jaar gevraagd om bij de medewerkers-dag van de Ouder- en Kindteams Amsterdam in het Westerpark een aantal Playmaking-stukken op te voeren voor deze 400 jongerenwerkers. In deze 30 minuten hebben wij het toneelstuk van een aantal kids opnieuw kunnen laten zien aan een geheel nieuw publiek. Dat heeft als tweede voordeel gehad dat de relatie met de OKT-medewerkers in Amsterdam werd versterkt. Zo meldde er direct een aantal Ouder- en Kindadviseurs een aantal kinderen uit Amsterdam-Oost bij ons aan voor onze Playmakingprojecten. Daarnaast had dit als voordeel dat de

naamsbekendheid van Studio 52nd binnen deze organisatie groeide, wat de samenwerking vergemakkelijkte bij Eigen Schuld.

Afgelopen jaar zijn we in contact gekomen met de Rotary Bennebroek-Heemstede. Via deze route hebben wij kennis gemaakt met een communicatie medewerker van gemeente Amsterdam die op vrijwillige basis een Factor-C-sessie bij ons heeft geleid om samen met onze stakeholders op zoek te gaan naar een nieuwe insteek om corporate partnerships aan te gaan. Dit is slechts één van de vele voorbeelden die de bereidwilligheid aantoont van mensen om te helpen binnen het netwerk dat Studio 52nd in al die jaren heeft opgebouwd.

4.5 Belangrijke gesprekken in de klas

De vraag vanuit de middelbare scholen naar onze projecten is het afgelopen jaar enorm gegroeid. Hier ligt tevens aan ten grondslag dat veel docenten op middelbare scholen worstelen met een handelings-verlegenheid om het gesprek aan te gaan in de klas over moeilijke onderwerpen. Zoals werd aangetoond door DUO in [het rapport](#) 'integratie op school'.

Hier sluiten onze Special Edition projecten precies op aan. Wij bieden een programma aan dat deze gesprekken openbreekt zodat de docenten, zorg-coördinatoren en andere jeugdhulp makkelijker deze gesprekken voort kunnen zetten. Een stap naar verandering begint bij het begrijpen van de ander, wat je bereikt door eerst naar elkaar te luisteren.

5. Zakelijk jaarverslag 2017

Dat er afgelopen jaar twee zakelijk wisselingen hebben plaatsgevonden en de vitale functie van zakelijke leiding een tijd heeft stilgelegen, bracht Studio 52nd halverwege dit jaar in financieel zwaar weer. De successen van Extreem Gelijk en de groeiende vraag naar dit project, veel extra tijd van vrijwilligers en een enorme focus van onze huidige leiding op het aanschrijven van fondsen, heeft gemaakt dat Studio 52nd aan het einde van de streep in de positieve cijfers eindigt. Toch bleven er spanningen in de financiering van onze Oost-projecten én onze algemene organisatie. Deze uitdagingen gaan wij aan met onze nieuwe strategie waarbij wij gericht het bedrijfsleven willen benaderen. Een nieuw plan waarin wij financieringsstromen buiten de geijkte banen van fondsen en publiek geld. Een plan dat wij in 2018 uitrollen.

5.1 Spanning financiering voor onze Oost-projecten en algemene organisatiekosten

Waar wij drie jaar geleden onze Oost-projecten nog voor 70% konden financieren vanuit private gelden, drogen deze vaste routes steeds meer op. Onze Special Edition projecten zijn klaarblijkelijk aantrekkelijker om te financieren. Zo koos AHAM makelaars, naar aanleiding van ons gehele jaarplan, toch voor de Special Edition en expliciet niet voor Amsterdam Oost. De financiering voor de Oost-projecten en onze algemene organisatiekosten bleef in 2017 (net als in 2016) een zoektocht. De beoordeling vanuit het stadsdeel op projectniveau i.p.v. op organisatieniveau zoals voorheen, maakte deze zoektocht moeilijker. Daarnaast was er een mondelinge toezegging gedaan die later niet is waargemaakt. Bestuurlijke veranderingen lagen daaraan ten grondslag. Dat maakte dat wij uiteindelijk de Een-op-Een hebben moeten verschuiven naar 2018, maar ook bood het een opening om de band met het Stadsdeel te versterken. Zo heeft ons succesvolle sociale programma een extra injectie gekregen en lopen de gesprekken voor de toekomst steeds meer in samenspraak. Wij werden er bijvoorbeeld op gewezen dat het voor het stadsdeel aantrekkelijk was om een voorstelling te maken over het plaagdierenprobleem dat in de Indische en de Transvaal buurt speelt. Dus gaat onze volgende Een-op-één voorstelling over 'Straatratten'.

Toch is ons doel om in Amsterdam Oost minder van publieke gelden afhankelijk te zijn. Het vergroten van particuliere gelden voor de Oost-pijler en de algemene organisatie is dan ook voor ons een doel in 2018.

In 2017 hebben wij de algemene organisatiekosten kunnen dekken door deels te bezuinigen (bijvoorbeeld door loonkosten te verlagen, kantoorkosten zoveel mogelijk te beperken) en deels de dekking vanuit de programma's te laten komen. Zo heeft het BankGiroLoterijfonds ons dit jaar opnieuw ondersteund met € 40.000,-. Dat geld is tevens te gebruiken voor de voorbereidingen van de Special Editions voor 2019 en verder in de toekomst. Dat zijn voornamelijk personele kosten, omdat partners zoeken het belangrijkste onderdeel van dit programma is. Bovendien hebben we vanuit het Weeshuis der Doopsgezinden €15.000 ontvangen voor onze organisatie. Daarnaast hebben we sponsoring en donateursgeld kunnen gebruiken om de algemene kosten te dekken.

5.2 Medewerkers

De bezuinigingen in het afgelopen jaar leidden tot een verhoging van de werkdruk en vergden flexibiliteit van de werknemers. Dit is onwenselijk en in 2018 willen wij dat veranderen door een extra medewerker aan te nemen. Zodat er door ons kernteam 's avonds en in het weekeinde ook uitgerust kan worden. Wij geloven dat iets meer rust ook de kwaliteit van de projecten ten goede zal komen.

5.3 Financieel

Door de schaalvergroting is de jaarrekening ook gegroeid. In vergelijking met 2016 is er in het afgelopen jaar rond de €200.000,- meer aan baten binnengekomen. Daarnaast is er ruimte ontstaan om in 2017 €3.280 toe te voegen aan de reserves. De reserves maken dat Studio 52nd ook wat stabiel en duurzamer is. Ons doel is dan ook om de reserves in 2018 weer te vergroten. Vaak betalen financiers pas uit na afloop van een project wat druk geeft op de liquiditeit. Daarom is op de balans ook een bedrag van €34.500,- aan leningen te zien, maar ook een "nog te ontvangen"-post van €136.199. Het opbouwen van wat reserve verkleint ons liquiditeitsprobleem. Ook kunnen we met wat meer reserve de onvoorziene kosten van sommige projecten in de toekomst ondervangen. Dat maakt de organisatie duurzamer.

5.4 Sponsors en donateurs

Het afgelopen jaar hebben wij financiële ondersteuning vanuit verschillende instanties ontvangen. Sponsoring was daar een onderdeel van. Maar naast financiële ondersteuning hebben wij in 2017 wederom goederen, diensten en kortingen gekregen vanuit het bedrijfsleven. Zo hebben wij software van Microsoft ontvangen, zijn verschillende kokende vrijwilligers die hun kosten niet declareren en sponsoorde Troubleman ons door een nieuwe versie van hun website te ontwikkelen die we konden gebruiken in de lessen van Extreem Gelijk. Daarnaast krijgen wij korting op het theater in Amsterdam Oost, maar ook bij de Krakeling, hebben wij diverse sessies gehouden over de toekomst van Studio 52nd die begeleid werden door vrijwilligers. Op jaarbasis scheelt alleen dat ons al duizenden euro's.

Eind 2017 zijn wij dan ook benaderd door AHAM Makelaardij en hebben zij besloten om Eigen Schuld te ondersteunen met €10.000,-. Wij hopen dat er hier voor volgend jaar weer een samenwerking uit voortvloeit, al voelde deze gift als eenmalig, waar we natuurlijk niet minder blij mee zijn.

In 2017 is er weinig energie en aandacht besteed aan het werven van nieuwe donateurs. Door de zakelijke wisselingen lag de focus bij de grote aanvragen, het financieel dekken van 2017 en de reorganisatie. Ondanks dat hebben we afgelopen jaar een vergelijkbaar bedrag aan donaties binnengehaald, zelfs zonder een crowdfunding-actie. Dit laat zien dat we een trouwe achterban hebben. Ook laat het zien dat er in deze vorm van particuliere werving nog veel potentieel zit dat nog niet is benut. Dat is hoopgevend om in 2018 aan te gaan werken.

5.5 Projecten verkoop aan middelbare scholen

Het afgelopen jaar is ons bestand van contactpersonen van diverse middelbare scholen enorm gegroeid. Daar hebben we nu met meerdere Special Editions tegelijk ook een nieuwe medewerker voor aangetrokken. Door één contactpersoon voor de scholen in huis te hebben, maakt het voor de scholen gemakkelijker om onze toekomstige projecten te boeken. Die insteek heeft al resultaten opgeleverd (€10.500) en dat zal in 2018 verder ingezet worden.

Omdat voor de scholen het prettig is als wij ook CJP-acceptant worden, zijn daar de voorbereiding in 2017 ook voor getroffen en zullen wij sommige afnemers van Eigen Schuld op die manier laten betalen.

5.6Jaarrekening 2017

		1 Jan 2017 - 31 Dec 2017	
KOSTEN		BATEN	
Kosten programma's		Fondsen en subsidies	
Pijler 1. Playmaking I	€ 20.295	Stadsdeel Oost	Jeugd 2017 € 41.600
Pijler 1. Playmaking II (afroning in 2018)	€ 13.600	Stadsdeel Oost	Cultuur 2017 € 9.000
Pijler 1. Sociaal Programma	€ 9.999	Stadsdeel Oost	Sociaal Programma € 7.500
Pijler 1. Buurtnetwerk	€ 1.435	Reserveringen uit 2016	Sociaal Programma € 2.500
Pijler 2. Special Edition Zin?! Herneming	€ 0	Reserveringen uit 2016	Buurtnetwerk € 1.435
Pijler 2. Special Edition Extreem Gelijk (vervolg van 2016)	€ 60.226	Weeshuis der Doopsgezinden	Schooljaar 2017/2018 € 15.000
Pijler 2. Special Edition Extreem Gelijk Herneming (vervolg in 2018)	€ 86.967	Bank Giro Loterij Fonds	Algemene S.E. 2017/2018 € 40.000
Pijler 2. Special Edition Eigen Schuld (vervolg in 2018)	€ 41.248	AMVJ Fonds	S.E. Extreem Gelijk € 5.000
Pijler 2. Special Edition Ontwikkeling	€ 19.327	VSB Fonds	S.E. Extreem Gelijk € 20.000
Pijler 3. Special Edition Light "Stratum in de Spotlights" (vervolg in 2018)	€ 6.497	Reserveringen uit 2016	S.E. Extreem Gelijk € 20.000
			S.E. Extreem Gelijk € 20.000
		Gemeente Amsterdam	herneming € 50.000
		Prins Bernhard Cultuurfonds	S.E. Extreem Gelijk € 52.000
		(Z.O.Z. Fonds)	herneming
		Triodos Foundation	S.E. Eigen Schuld € 7.500
		Fonds 21	S.E. Eigen Schuld € 45.000
		VSB Fonds	S.E. Eigen Schuld € 20.000
		Gemeente Amsterdam	S.E. Eigen Schuld € 30.000
		Tiny en Anny van Doorne Stichting	S.E. Light "Stratum in de Spotlights" € 2.500
		Stichting Thomas van Villa Nova	S.E. Light "Stratum in de Spotlights" € 7.500
		Creative Impact Bond	S.E. Light "Stratum in de Spotlights" € 4.000
Subtotaal	€ 259.594	Subtotaal	€ 380.535
Organisatiekosten Studio 52nd		Donaties	
Personele kosten		Losse donaties € 4.348	
Leiding, docenten, begeleiders	€ 151.787		
Kosten gedekt vanuit programma's	- € 134.088		
		Subtotaal	€ 4.348
Subtotaal	€ 17.699	Sponsoren en Overige	
Huisvesting en facilitaire zaken		AHAM Vastgoed, sponsoring voor Eigen Schuld	€ 10.000
Diverse bureaunkosten	€ 19.941	Diverse sponsoring	€ 9.750
Kosten gedekt vanuit programma's	- € 16.450	Eenmalige baten rondom S.E. Extreem Gelijk	€ 2.243
		Eenmalige baten rondom S.E. Extreem Gelijk herneming	€ 15.721
Subtotaal	€ 3.491	Overige eenmalige baten	€ 7.064
PR en communicatie		Subtotaal	€ 44.778
PR, communicatie, extra mini-productie	€ 8.847	TOTAAL BATEN 2017	€ 429.661
Subtotaal	€ 8.847		
TOTAAL KOSTEN 2017		Niet financiële baten	€15.000
	€ 289.631	Niet financiële baten in vrijwilligers uren	€180.000
Reserveringen i.v.m. Playmaking II 2017	€ 8.500		
Reserveringen i.v.m. S.E. Extreem Gelijk herneming	€ 40.750		
Reserveringen i.v.m. S.E. Eigen Schuld	€ 72.500		
Reserveringen i.v.m. Stratum in de spotlights	€ 7.500		
Reserveringen i.v.m. Organisatie ondersteuning inzet op duurzaamheid	€ 7.500		
Toevoeging aan reserve	€ 3.280		
Niet financiële ondersteuning in sponsoring	€15.000		
Vrijwilligersuren	€180.000		

5.7 Balans 2017

BALANS		Per 1-1-2017	Per 31-12-2017
Activa			
Vaste activa		€ 0	€ 0
Materiële vaste activa:		€ 0	€ 0
Immateriële vaste activa:		€ 0	€ 0
Vlottende activa		€ 64.617	€ 198.119
Te ontvangen subsidies en declaraties		€ 39.269	€ 136.199
Waarborgsom		€ 3.000	€ 3.000
Vooruitbetaalde kosten		€ 11.202	€ 262
Geldmiddelen Bank		€ 11.068	€ 58.586
Geldmiddelen Kas		€ 78	€ 72
Totaal activa		€ 64.617	€ 198.119
Passiva			
Eigen vermogen		€ 229	€ 3.509
Besteedbaar vermogen		€ 229	€ 3.509
Kortlopende schulden		€ 64.388	€ 194.610
Leningen		€ 32.500	€ 34.500
Vooruit ontvangen subsidies en donaties		€ 23.935	€ 136.750
Crediteuren		€ 7.953	€ 22.860
Kruisposten (gepind voor in de kas, maar nog niet van de bankrekening gegaan)			€ 500
Totaal passiva		€ 64.617	€ 198.119

Bijlagen

Bijlage 1. Kernwaarden

Wij doen ons werk vanuit vijf kernwaarden:

Motiverend

Hoe moedig is het als je je eerste theaterteksten op papier zet? Hoe moedig is het om onderwerpen aan te kaarten die veel mensen liever uit de weg gaan? Wij motiveren mensen. We helpen ze om het avontuur dat leven heet aan te gaan. Om te ontdekken wat ze echt vinden en hoe veelbelovend ze zijn. Zo wakkeren we ontwikkeling en verdieping aan.

Onbevangen

Dit ene woord zegt hoe wij in de wereld staan. Door onbevangen te zijn, scheppen we de ruimte en de vrijheid voor het ontwikkelen van inzicht bij mensen. Bij kinderen, bij jongeren en bij iedereen die met hen te maken heeft. Inzicht in zichzelf en in de wereld om hen heen. Ze krijgen dat door met ons samen te werken en door deelgenoot te zijn van onze voorstellingen.

Eigenzinnig

We hadden natuurlijk ook onafhankelijk kunnen schrijven, maar dat is niet sterk genoeg. Juist onze eigenzinnigheid maakt ons sterk en sterkt ons in onze overtuigingen. Dat komt voort uit onze scherpe blik op de samenleving waarvan we deel uitmaken. Daarover hebben we iets te zeggen. En al onze doelgroepen ook. Wij bieden een podium én een spiegel.

Samen

Met z'n allen maken we deel uit van de samenleving. Maar dat samen leven kraakt hier en daar nogal. Daar willen wij wat aan doen. Met theater. Met teksten die ontstaan vanuit persoonlijke belevingswerelden en eigenzinnigheid. Met stukken die als doel hebben om het gesprek op gang te brengen. Om te helpen praten en luisteren. Naar elkaar, hoe verschillend we ook zijn. Want dat brengt ons weer samen.

Stuwkracht:

Wat wij doen heeft stuwkracht. En die is gericht op thema's; op onderwerpen; op doelgroepen waarvan wij vinden dat ze aandacht verdienen. We gebruiken onze stuwkracht om die uit de schaduw te halen en op een theatrale manier in de schijnwerpers te zetten. En wat gezien wordt; wat in het licht staat - dat bestaat. Daar kan niemand meer omheen.

Bijlage 2. Recensie Extreem Gelijk

RECENSIE

★★★★☆ JEUGDTHEATER

29 SEPTEMBER 2017 - DE KRAKELING,
AMSTERDAM - SPEELLIJST

NOOIT JEZELF BLOOTGEVEN OP HET SCHOOLPLEIN

Door **Pieter Rings** gepubliceerd 2 oktober
2017

In de voorstelling *Extreem gelijk* worden echt alle vooroordelen te berde gebracht die je tegenkomt op het schoolplein en in de krochten van het internet. Dat is schrikken voor wie daar niet regelmatig vertoeft. Die vooroordelen hakken erin en zijn schrijnend.

Extreem gelijk is een voorstelling voor het theater, maar ook voor op scholen. Waarschijnlijk daarom zijn de theatertechniek en het decor beperkt. Het theatrale kunst-en-vliegwerk komt nu van drie ijzersterke spelers en van de originele situaties, direct uit het leven gegrepen en opgeschreven door ervaringsdeskundigen. Het stuk begint bij de voorbereidingen op de komst van een Syrische vluchteling die best wel even in Nederland mag blijven totdat de oorlog in Syrië over is. Wanneer tijdens het wachten een paar ballonnen kapotknallen denken ze meteen dat er een aanslag wordt gepleegd.

Tijdens het verdere wachten vliegen ze elkaar in de haren. Chems Eddine Amar speelt een in Nederland geboren moslim. 'Ik spung op jullie cultuur. Ik spung op jullie Holocaust-herdenking. Als er Palestijnen worden vermoord kijken jullie weg.' Hij slaat daarbij hard op de tafel. Zo, die zit. Een paar scènes later maakt hij apengeluiden doorheen een prachtig liedje van de donkere Belinda van der Stoep. Bart Harder is de derde speler, blank en blond: 'dat slavernijverleden is van fucking lang geleden' en die tot boven aan toe aangeklede moslimvrouwen zijn 'antiporno'. Tussendoor wordt ook het *Wilhelmus* nog eens afdoende belachelijk gemaakt door het met z'n drieën naast elkaar staand met rolfluitjes te fluiten. In een andere scène is Belinda aangedaan omdat haar vader, die al twintig jaar de hoofdpiet bij Sinterklaas mag spelen voor racist wordt uitgemaakt. 'En hij heeft er ooit een lintje voor gekregen!'

Er wordt gegoid, gerend en geschopt. Gedraaid en gekonkeld. Tegen elkaar opgerapt en gebreakdancet. De continue fysieke inzet van de spelers (geen moment rust) roept bewondering op. Regisseur Bram Jansen en dramaturg Saar Vandenberghe weten het onderste uit hun spelers te halen. De vechtscènes verlopen fel realistisch en de scheldwoorden lijken rauw en diep vanuit de onderbuik te komen.

Als Nieuw-Zeelandse rugbyspelers staan de spelers regelmatig tegenover elkaar. Twijfels worden overschreeuwd. Zwakte tonen en jezelf blootgeven blijken taboe. Terwijl meer gekwetstheid de voorstelling pakkender had kunnen maken. De enorme lading scheldpartijen, pestertijen en - elkaar tegensprekende - vooroordelen op één hoop gooien mag misschien een louterend of relativiserend effect hebben, ze blijven telkens kwetsend en dom.

Wanneer ze uiteindelijk alledrie letterlijk met elkaar overhoop liggen, klinkt het opzwepende *Lied der Freude* ('Alle Menschen werden Brüder') van Beethoven. De aankomst van de voor de oorlog gevluchte Syrië brengt ze eindelijk in verlegenheid. Het is een van de weinige momenten waarop ze alledrie hun grote bek houden. Het besef lijkt even door te dringen dat ze er een zootje van hebben gemaakt. Vanuit dramatisch oogpunt is dit wellicht een adequaat einde, maar de in de voorstelling huizenhoog opgestelde vooroordelen dreeuen nog lang na.

Foto: Richard van Herwaarden

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [Ad en Eefje \(en het verloren paradijs\)](#) (6+)

TAGS

[Bart Harder](#), [Belinda van der Stoep](#), [Bram Jansen](#), [Chems Eddine Amar](#), [Saar Vandenberghe](#)